

Svensk författningssamling

Lag om makars och sambors förmögenhetsförhållanden i internationella situationer

SFS 2019:234

Publicerad
den 10 maj 2019

Utfärdad den 2 maj 2019

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om makars och sambors förmögenhetsförhållanden i internationella situationer.

2 § Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande:

– I 2 kap. finns bestämmelser som kompletterar EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden, nämligen rådets förordning (EU) 2016/1103 av den 24 juni 2016 om genomförande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om makars förmögenhetsförhållanden, och rådets förordning (EU) 2016/1104 av den 24 juni 2016 om genomförande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap.

– I 3 kap. finns särskilda bestämmelser om makars förmögenhetsförhållanden i nordiska situationer.

– I 4 kap. finns bestämmelser om makars förmögenhetsförhållanden i andra internationella situationer.

– I 5 kap. finns bestämmelser om sambors förmögenhetsförhållanden i internationella situationer.

– I 6 kap. finns bestämmelser om registrering av lagvalsavtal mellan makar och om hemvist och reservforum.

2 kap. EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden.

Det som föreskrivs i kapitlet om makar gäller även för registrerade partner som omfattas av EU:s förordning om registrerade partners förmögenhetsförhållanden.

¹ Prop. 2018/19:50, bet. 2018/19:CU14, rskr. 2018/19:184.

2 § Bestämmelser om formkrav för äktenskapsförord finns i artikel 25 i EU:s förordning om makars förmögenhetsförhållanden. Bestämmelser om formkrav för partnerskapsförord finns i artikel 25 i EU:s förordning om registrerade partners förmögenhetsförhållanden. I 7 kap. 3 § tredje stycket och 16 kap. äktenskapsbalken finns bestämmelser om registrering som kompletterar förordningarna.

Bestämmelser om formkrav för lagvalsavtal finns i artikel 23 i EU:s förordning om makars förmögenhetsförhållanden och artikel 23 i EU:s förordning om registrerade partners förmögenhetsförhållanden. I 6 kap. 1 § i denna lag och i 16 kap. äktenskapsbalken finns bestämmelser om registrering som kompletterar förordningarna.

Förfarandet vid bodelning

3 § På begäran av en make eller en dödsbodelägare ska svensk lag tillämpas beträffande förfarandet vid en bodelning även om utländsk lag är tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden. Svensk lag om förfarandet vid bodelning får tillämpas också när den utländska lagen föreskriver en annan form för delning eller avräkning i fråga om makars egendom.

Begränsningar i tillämpningen av utländsk lag

4 § Äktenskapsbalkens bestämmelser i 7 kap. 4–9 §§ och 11 kap. 8 och 10 §§ om förfogande över makars gemensamma bostad och bohag och om en makes rätt att överta sådan egendom vid bodelning ska alltid tillämpas, om bostaden och bohaget finns i Sverige.

Äktenskapsbalkens bestämmelser i 12 kap. 2 § om en efterlevande makes rätt att vid bodelning behålla giftorättsgods och om en efterlevande makes förlust av rätten att få del i eller behålla giftorättsgods ska alltid tillämpas.

5 § Vid en bodelning får jämkning ske enligt 12 kap. 1 och 3 §§ äktenskapsbalken även om utländsk lag är tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden.

Bodelning efter legal separation

6 § Om det utomlands har meddelats ett avgörande om legal separation och makarna inte har återupptagit sammanlevnaden, ska egendom som makarna har förvärvat efter det att avgörandet fått laga kraft inte ingå i en bodelning där svensk lag är tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden. Vid en sådan bodelning ska täckning för skulder beräknas med hänsyn till förhållandena då avgörandet fick laga kraft.

Erkännande och verkställighet

7 § En ansökan om att ett utländskt avgörande ska erkännas eller förklaras verkställbart i Sverige enligt någon av EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden görs till tingsrätten. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilka tingsrätter som får pröva en ansökan.

8 § En ansökan om ändring av ett beslut med anledning av en ansökan enligt 7 § görs till den tingsrätt som har meddelat beslutet.

Om en sådan ansökan görs av den som har gjort ansökan enligt 7 §, ska den ha kommit in till tingsrätten inom fyra veckor från den dag då beslutet meddelades.

9 § Vid handläggning i domstol av ärenden som avses i 7 och 8 §§ tillämpas i övrigt lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte något annat följer av EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden.

10 § Om ett avgörande förklaras verkställbart, verkställs avgörandet enligt utsökningsbalken på samma sätt som en svensk dom som har fått laga kraft, om inte något annat följer av EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden.

Vid verkställighet av ett avgörande som rör en säkerhetsåtgärd tillämpas i stället bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av beslut om kvarstad eller någon annan säkerhetsåtgärd.

11 § Om tingsrätten vid det förfarande som avses i 7 § bifaller en ansökan om verkställbarhetsförklaring, ska tingsrättens beslut anses innefatta ett beslut om kvarstad eller någon annan åtgärd som avses i 15 kap. rättegångsbalken.

3 kap. Särskilda bestämmelser om makars förmögenhetsförhållanden i nordiska situationer

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller för vissa frågor om makars förmögenhetsförhållanden i nordiska situationer.

I förhållande till Finland gäller kapitlet endast i den utsträckning som följer av artikel 62 i EU:s förordning om makars förmögenhetsförhållanden. För avgöranden som har meddelats i Finland gäller bestämmelserna om erkännande och verkställighet i 14 och 15 §§.

Kapitlet gäller inte för registrerade partner.

2 § Det som föreskrivs i 5 och 8–12 §§ gäller om båda makarna

1. är medborgare i någon nordisk stat,
2. när de ingick äktenskapet var medborgare i någon nordisk stat och då tog sin hemvist i en nordisk stat, och
3. efter att äktenskapet ingicks inte har tagit sin hemvist utanför Norden.

Svensk domstols behörighet

3 § Om en svensk domstol tar upp ett yrkande om äktenskapsskillnad enligt 7 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap, får domstolen också ta upp en fråga om bodelning, såvida det inte redan pågår ett förfarande i en annan nordisk stat som kan leda till ett motstridigt avgörande.

4 § En fråga om bodelning med anledning av en makes död får tas upp av svensk domstol, om svensk lag ska tillämpas beträffande förfarandet enligt 6 §.

En fråga om bodelning med anledning av en makes död får också tas upp av svensk domstol, trots att en domstol i en annan nordisk stat är behörig, om parterna är överens om det. Det gäller dock inte om en fråga som rör dödsboet handläggs i domstol, av en testamentsexekutor eller bobestyrer

eller av en av domstol utsedd boudredningsman eller skiftesman, eller om yrkandet gäller klander av bodelning.

SFS 2019:234

- 5 §** En fråga om boskillnad får tas upp av svensk domstol om
1. makarna har sin hemvist i Sverige, eller
 2. makarna har sin hemvist i olika stater i Norden och den make som ansökan riktar sig mot har sin hemvist i Sverige.

Förfarandet vid bodelning med anledning av en makes död

6 § Svensk lag ska tillämpas beträffande förfarandet vid bodelning med anledning av en makes död, om den avlidne var medborgare i en annan nordisk stat och vid sin död hade sin hemvist i Sverige. Detsamma gäller om en efterlevande make som är medborgare i en annan nordisk stat har suttit i oskiftat bo och han eller hon har sin hemvist i Sverige eller om en efterlevande make har suttit i oskiftat bo och vid sin död var medborgare i en annan nordisk stat och då hade sin hemvist i Sverige.

7 § Vid en sådan bodelning med anledning av en makes död som förrättas i Sverige efter en medborgare i en annan nordisk stat ska makarnas samtliga tillgångar och skulder i Sverige och utomlands omfattas.

Tillämplig lag

8 § Om makar eller blivande makar har avtalat att en viss stats lag ska tillämpas på deras förmögenhetsförhållanden, gäller det under förutsättning att

1. avtalet avser
 - a) lagen i en nordisk stat där någon av dem hade sin hemvist eller var medborgare när avtalet ingicks, eller
 - b) lagen i en nordisk stat där de båda senast samtidigt hade sin hemvist, under förutsättning att den ena maken eller båda makarna under äktenskapet har tagit sin hemvist i en annan nordisk stat än den där de tog sin hemvist när de gifte sig, och
2. något annat inte följer av 10–12 §§.

9 § Om tillämplig lag inte har bestämts genom avtal, tillämpas lagen i den nordiska stat där makarna tog sin hemvist när de gifte sig.

Om båda makarna senare har tagit sin hemvist i en annan nordisk stat och varit bosatta där i minst två år, tillämpas i stället den statens lag. Om båda makarna tidigare under äktenskapet har haft sin hemvist i den staten eller om makarna är medborgare i den staten, tillämpas dock den statens lag så snart de har tagit sin hemvist där.

10 § Ett byte av den lag som tillämpas på makarnas förmögenhetsförhållanden inverkar inte på rättsverkningarna av en rättshandling som har ägt rum före bytet.

Giltigheten av bestämmelserna i ett äktenskapsförord bedöms enligt den lag som ska tillämpas på makarnas förmögenhetsförhållanden när frågan blir aktuell.

11 § I fråga om en makes behörighet att råda över fast egendom, över egendom som är likställd med fast egendom eller över en bostad ska lagen i den nordiska stat där egendomen finns alltid tillämpas.

12 § Ett äktenskapsförord eller lagvalsavtal är giltigt till formen, om det när det ingicks uppfyllde formkraven i

1. den lag som enligt 8 eller 9 § var tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden, eller

2. lagen i en nordisk stat där makarna eller en av dem var medborgare.

Om frågan om ett lagvalsavtals giltighet ska bedömas enligt svensk lag, ska lagvalsavtalet anses giltigt om det är skriftligt, daterat och undertecknat av makarna. Av 6 kap. 1 § framgår att lagvalsavtalet dessutom ska registreras hos Skatteverket. Om giltigheten ska bedömas enligt en annan nordisk stats lag och den lagen saknar formkrav för lagvalsavtal, ska giltigheten bedömas enligt den lagens formkrav för äktenskapsförord.

Ett äktenskapsförord eller lagvalsavtal mellan makar som har sin hemvist i Sverige när äktenskapsförordet eller lagvalsavtalet ingås gäller här i landet mot tredje man endast om registrering sker enligt 7 kap. 3 § tredje stycket äktenskapsbalken eller enligt 6 kap. 1 § i denna lag.

Bodelning efter legal separation

13 § Om det i en annan nordisk stat har meddelats ett avgörande om legal separation och det saknas regler om makars förmögenhetsförhållanden efter legal separation i den lag som är tillämplig, ska

1. egendom som en make förvärvar efter det att avgörandet fått laga kraft vara hans eller hennes enskilda,

2. avdrag för att täcka skulder beräknas med hänsyn till förhållandena när avgörandet fick laga kraft, och

3. i övrigt bestämmelserna i den lagen om bodelning efter äktenskapskillnad tillämpas.

Erkännande och verkställighet

14 § En dom eller ett beslut som har meddelats i en annan nordisk stat med tillämpning av bestämmelser om behörighet som motsvarar 3 eller 5 § och som har fått laga kraft ska gälla i Sverige.

15 § I fråga om erkännande, i andra fall än som avses i 14 §, och verkställighet av dom, beslut eller förlikning från en annan nordisk stat om makars förmögenhetsförhållanden finns bestämmelser i lagen (1932:540) om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Island och lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område. Om dessa lagar inte är tillämpliga, ska 4 kap. tillämpas, under förutsättning att något annat inte följer av EU:s förordning om makars förmögenhetsförhållanden.

4 kap. Makars förmögenhetsförhållanden i andra internationella situationer

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller för frågor om konkurrerande förfaranden och erkännande och verkställighet av utländska avgöranden när det gäller makars förmögenhetsförhållanden i internationella situationer.

Kapitlet gäller inte om något annat följer av EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden, 3 kap. i denna lag eller annan lag.

2 § Framställs ett yrkande om makars förmögenhetsförhållanden i en svensk domstol när det redan pågår ett förfarande utomlands som kan leda till ett motstridigt avgörande, ska talan avvisas om det kan antas att avgörandet i det utländska förfarandet blir gällande i Sverige. I stället för att talan avvisas får målet eller ärendet förklaras vilande i avvaktan på att ett avgörande i det utländska förfarandet har fått laga kraft. Talan får dock prövas om det finns särskilda skäl.

Erkännande och verkställighet

3 § Ett utländskt avgörande om makars förmögenhetsförhållanden som har meddelats av en domstol eller en annan myndighet eller av en bodelningsförrättare och som har fått laga kraft gäller i Sverige, om det har meddelats i

1. den stat där svaranden hade sin hemvist, eller
2. en stat vars lag var tillämplig på frågor om makarnas förmögenhetsförhållanden enligt artikel 22 eller 26 i EU:s förordning om makars förmögenhetsförhållanden, i den ursprungliga lydelsen, eller artikel 22 eller 26 i EU:s förordning om registrerade partners förmögenhetsförhållanden, i den ursprungliga lydelsen.

4 § Även om förutsättningarna i 3 § är uppfyllda gäller det utländska avgörandet inte i Sverige, om

1. avgörandet har meddelats mot en part som inte har avgett svaromål och som inte har fått kännedom om den väckta talan i tillräcklig tid för att kunna avge svaromål eller mot en part som annars inte har fått rimliga möjligheter att föra sin talan i det utländska förfarandet,
2. avgörandet strider mot ett svenskt avgörande,
3. avgörandet strider mot ett i Sverige gällande utländskt avgörande i ett förfarande som började tidigare än det andra utländska förfarandet,
4. det i Sverige pågår ett förfarande som kan leda till ett motstridigt avgörande,
5. det utomlands pågår ett förfarande som kan leda till ett motstridigt avgörande, såvida det förfarandet har börjat tidigare än det andra utländska förfarandet och kan antas leda till ett i Sverige gällande avgörande, eller
6. det skulle vara uppenbart oförenligt med grunderna för den svenska rättsordningen att erkänna avgörandet.

5 § Ett utländskt domstolsavgörande om makars förmögenhetsförhållanden som är verkställbart i den stat där det meddelades och som gäller i Sverige får verkställas, om avgörandet har förklarats verkställbart här.

En ansökan om att avgörandet ska förklaras verkställbart i Sverige görs till tingsrätten. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilka tingsrätter som får pröva en ansökan.

Sökanden ska tillsammans med ansökan ge in avgörandet i original eller i kopia som har bestyrkts av en behörig myndighet samt de ytterligare handlingar som tingsrätten behöver för sin prövning. Sökanden ska samtidigt ge in en översättning av handlingarna till svenska, om inte tingsrätten anser att det är obehövligt.

6 § Vid handläggning i domstol av ett ärende om verkställbarhetsförklaring tillämpas i övrigt lagen (1996:242) om domstolsärenden.

7 § Om ett avgörande förklaras verkställbart, verkställs avgörandet på samma sätt som ett motsvarande svenskt avgörande som har fått laga kraft. Ett beslut om tvångsmedel i avgörandet ska dock inte tillämpas.

5 kap. Sambors förmögenhetsförhållanden i internationella situationer

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller för frågor om sambors förmögenhetsförhållanden i internationella situationer.

Kapitlet gäller endast sådana samboförhållanden där ingen av samborna är gift.

Kapitlet gäller inte om något annat följer av en annan lag.

Svensk domstols behörighet

2 § En fråga om sambors förmögenhetsförhållanden får tas upp av svensk domstol, om

1. svaranden har sin hemvist i Sverige,
2. käranden har sin hemvist i Sverige och svensk lag enligt 5 eller 6 § är tillämplig på sambornas förmögenhetsförhållanden,
3. frågan rör egendom i Sverige, eller
4. svaranden i en uppkommen fråga har godtagit att saken prövas i Sverige eller har avgett svaromål i saken utan invändning om domstolens behörighet.

Om frågan gäller bodelning med anledning av en sambos död tillämpas 3 § i stället för första stycket.

3 § En fråga om bodelning med anledning av en sambos död får tas upp av svensk domstol

1. om den avlidna sambon hade sin hemvist i Sverige,
2. i fall som anges i 2 § första stycket 1, 2 och 4, eller
3. på begäran av den efterlevande sambon om svensk domstol, i andra fall än som avses i 1, är behörig att ta upp en fråga om arv efter den avlidne enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg, i den ursprungliga lydelsen.

Konkurrerande förfaranden

4 § Framställs ett yrkande om sambors förmögenhetsförhållanden i en svensk domstol när det redan pågår ett förfarande utomlands som kan leda till ett motstridigt avgörande, ska talan avvisas om det kan antas att avgörandet i det utländska förfarandet blir gällande i Sverige. I stället för att talan avvisas får målet eller ärendet förklaras vilande i avvaktan på att ett avgörande i det utländska förfarandet har fått laga kraft. Talan får dock prövas om det finns särskilda skäl.

Tillämplig lag

5 § Om sambor eller blivande sambor skriftligen har avtalat att en viss stats lag ska tillämpas på deras förmögenhetsförhållanden, ska det gälla under förutsättning att

1. avtalet avser lagen i en stat där någon av dem hade sin hemvist eller var medborgare när avtalet ingicks, och

6 § Om tillämplig lag inte har bestämts genom avtal, gäller lagen i den stat där samborna tog sin hemvist när samboförhållandet inleddes.

Om båda samborna senare har tagit sin hemvist i en annan stat och varit bosatta där i minst två år, tillämpas i stället den statens lag. Om båda samborna tidigare under samboförhållandet har haft sin hemvist i den staten eller om båda samborna är medborgare i den staten, tillämpas dock den statens lag så snart de har tagit sin hemvist i staten.

7 § En rättshandling mellan sambor avseende deras förmögenhetsförhållanden är giltig, om rättshandlingen stämmer överens med den lag som är tillämplig på sambornas förmögenhetsförhållanden när den äger rum. En rättshandling som äger rum före samboförhållandet är giltig om den stämmer överens med den lag som blir tillämplig när samboförhållandet inleds.

Rättshandlingen ska alltid anses giltig till formen, om rättshandlingen uppfyller formkraven enligt lagen i den stat där den äger rum eller där samborna då har sin hemvist.

Särskilda bestämmelser om bodelning

8 § På begäran av en sambo eller en dödsbodelägare ska svensk lag tillämpas beträffande förfarandet vid en bodelning även om utländsk lag är tillämplig på sambornas förmögenhetsförhållanden. Svensk lag om förfarandet vid bodelning får tillämpas också när den utländska lagen föreskriver en annan form för delning eller avräkning när det gäller sambornas egendom.

9 § En utländsk bodelning med anledning av en sambos död ska anses giltig till formen, om den uppfyller formkraven enligt

1. den lag som var tillämplig på sambornas förmögenhetsförhållanden,
2. lagen i den stat där den förrättades, eller
3. lagen i den stat där den avlidne hade sin hemvist eller var medborgare.

10 § Vid en bodelning ska sambornas samtliga tillgångar och skulder i Sverige och utomlands beaktas, om inte något annat följer av den lag som är tillämplig på sambornas förmögenhetsförhållanden. Vid lottläggningen bör en sambo i första hand tilldelas egendom som tillhör honom eller henne utomlands.

Om det finns egendom utomlands och det kan antas att bodelningen inte kommer att gälla i det landet, får bodelningen begränsas till att gälla en viss del av sambornas egendom. En sådan begränsning får dock inte göras om någon av samborna med rimliga skäl motsätter sig det.

Vid bodelningen ska det beaktas vad som har tillkommit samborna vid motsvarande förrättning utomlands.

Begränsningar i tillämpningen av utländsk lag

11 § Bestämmelserna i 16–18 och 22–25 §§ sambolagen (2003:376) om förfogande över sambors gemensamma bostad och bohag, om en sambos rätt att överta sådan egendom vid bodelning och om förlust av rätten för den efterlevande sambon att få del i den avlidnes egendom ska alltid tillämpas, om bostaden och bohaget finns i Sverige.

12 § Vid en bodelning får jämkning ske enligt 15 § sambolagen (2003:376) även om utländsk lag är tillämplig på sambornas förmögenhetsförhållanden.

SFS 2019:234

13 § Inskränkningar som en utländsk lag innehåller i en sambos rätt att förfoga över sådan fast egendom eller tomträtt som tillhör denna sambo och finns i Sverige kan inte göras gällande mot tredje man i vidare mån än vad som följer av svensk lag.

Detsamma gäller inskränkningar i en sambos rätt att förfoga över sin övriga egendom eller att skuldsätta sig, om tredje man och sambon befann sig i Sverige när rättshandlingen ägde rum och tredje mannen inte kände till eller borde ha känt till inskränkningen.

14 § Begränsningar som en utländsk lag innehåller i en sambos skyldighet att med sin egendom svara för sina skulder kan inte göras gällande i Sverige, om skulden hänför sig till en rättshandling varigenom en sambo har förfogat över sin fasta egendom eller tomträtt och egendomen finns här i landet.

Detsamma gäller om skulden hänför sig till en rättshandling varigenom en sambo har förfogat över annan egendom eller skuldsatt sig, om sambon och tredje man befann sig i Sverige när rättshandlingen ägde rum och tredje mannen inte kände till eller borde ha känt till inskränkningen.

Erkännande och verkställighet

15 § Ett utländskt avgörande om sambors förmögenhetsförhållanden som har meddelats av en domstol eller en annan myndighet eller av en bodelningsförrättare och som har fått laga kraft gäller i Sverige, om det har meddelats i

1. den stat där svaranden hade sin hemvist, eller
2. en stat vars lag enligt 5 eller 6 § var tillämplig på frågor om sambornas förmögenhetsförhållanden.

16 § Även om förutsättningarna i 15 § är uppfyllda gäller det utländska avgörandet inte i Sverige, om

1. avgörandet har meddelats mot en part som inte har avgett svaromål och som inte har fått kännedom om den väckta talan i tillräcklig tid för att kunna avge svaromål eller mot en part som annars inte har fått rimliga möjligheter att föra sin talan i det utländska förfarandet,
2. avgörandet strider mot ett svenskt avgörande,
3. avgörandet strider mot ett i Sverige gällande utländskt avgörande i ett förfarande som började tidigare än det andra utländska förfarandet,
4. det i Sverige pågår ett förfarande som kan leda till ett motstridigt avgörande, eller
5. det utomlands pågår ett förfarande som kan leda till ett motstridigt avgörande, såvida det förfarandet har börjat tidigare än det andra utländska förfarandet och kan antas leda till ett i Sverige gällande avgörande.

17 § Ett utländskt domstolsavgörande om sambors förmögenhetsförhållanden som är verkställbart i den stat där det meddelades och som gäller i Sverige får verkställas, om avgörandet har förklarats verkställbart här.

En ansökan om att avgörandet ska förklaras verkställbart i Sverige görs till tingsrätten. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilka tingsrätter som får pröva en ansökan.

Sökanden ska tillsammans med ansökan ge in avgörandet i original eller i kopia som har bestyrkts av en behörig myndighet samt de ytterligare handlingar som tingsrätten behöver för sin prövning. Sökanden ska samtidigt ge in en översättning av handlingarna till svenska, om inte tingsrätten anser att det är obehövligt.

18 § Vid handläggning i domstol av ett ärende om verkställbarhetsförklaring tillämpas i övrigt lagen (1996:242) om domstolsärenden.

19 § Om ett avgörande förklaras verkställbart, verkställs avgörandet på samma sätt som ett motsvarande svenskt avgörande som har fått laga kraft. Ett beslut om tvångsmedel i avgörandet ska dock inte tillämpas.

Ordre public

20 § En bestämmelse i utländsk lag får inte tillämpas och ett utländskt avgörande gäller inte i Sverige, om det skulle vara uppenbart oförenligt med grunderna för den svenska rättsordningen att tillämpa bestämmelsen eller att erkänna avgörandet.

6 kap. Övriga bestämmelser

Registrering av lagvalsavtal mellan makar

1 § Ett lagvalsavtal om makars förmögenhetsförhållanden ska registreras hos Skatteverket i äktenskapsregistret. Ett lagvalsavtal som har slutits mellan blivande makar gäller från äktenskapets ingående, om det ges in till Skatteverket inom en månad från det att äktenskapet ingicks. I annat fall gäller lagvalsavtalet först från och med den dag då det ges in till Skatteverket.

Vid handläggningen av en ansökan om registrering av ett lagvalsavtal tillämpas 16 kap. äktenskapsbalken.

Hemvist

2 § Vid tillämpningen av denna lag ska den som är bosatt i en viss stat anses ha sin hemvist där, om bosättningen med hänsyn till vistelsens varaktighet och omständigheterna i övrigt får anses stadigvarande.

Reservforum

3 § Om svensk domstol är behörig enligt EU:s förordningar om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden eller enligt denna lag och annan behörig domstol saknas, är Stockholms tingsrätt behörig.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

2. Genom lagen upphävs lagen (1990:272) om internationella frågor rörande makars och sambors förmögenhetsförhållanden.

3. Bestämmelserna i 3–12 §§ i den upphävda lagen gäller fortfarande i frågor om makars förmögenhetsförhållanden, om äktenskapet har ingåtts före den 29 januari 2019 och makarna inte den dagen eller därefter ingår ett lagvalsavtal som är giltigt till formen.

4. Den upphävda lagen gäller fortfarande för handläggningen i domstol av sådana mål och ärenden om makars förmögenhetsförhållanden som har inletts före den 29 januari 2019.

5. Särskilda bestämmelser om vad som övergångsvis gäller i frågor om makars förmögenhetsförhållanden i nordiska situationer finns i lagen (2019:236) om ändring i förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap.

SFS 2019:234

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

MORGAN JOHANSSON
(Justitiedepartementet)